

GLASUL BISERICII

REVISTA SECȚIEI CULTURALE A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
CU BINECUVANTAREA ȘI INDRUMAREA ÎNALȚ PEA SFINȚITULUI PATRIARH NICODIM
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA LA SF. MITROPOLIE, SECȚIA CULTURALĂ — BUCUREȘTI

INTRU MULȚI ANI STĂPĂNE...

La împlinirea a opt ani de rodnică păstorie, smeriți și plini de nemărginit devotament, ne ridicăm gândul la marea păstor I. P. S. Patriarh Nicodim, care, în cele mai grele vremuri, cu braț sigur, a condus Biserica Ortodoxă Română.

Plini de admirație pentru neobosita și multipla activitate desfășurată în toate domeniile, precum și pentru marea iubire arătată tuturor fiilor sufletești, din adâncul inimii, ridicăm rugăciuni ferbinti ca Dumnezeu să-i dăruiască zile multe și puteri desăvârșite ca să ducă Biserica strămoșească la biruință deplină.

„Pre Stăpânul și Patriarhul nostru Nicodim, Doamne îl păzește întru mulți ani“.

Probleme misionare actuale.

Cărmuitorii de astăzi ai țării s'au mărturisit în mai multe împrejurări, și mai lămurit cu prilejul venirii în țara noastră a I. P. S. Patriarh al Rusiei, că sunt creștini buni, supuși bisericii și susținători ai ei. Totuș concepțiile politice și prefacerile sociale actuale pot avea înrăurire nedorită asupra convingerilor și sentimentelor religioase ale poporului. De pildă libertatea nelimitată a sectelor și confesiunilor va face ca propagandistii respectivi să-și intensifice acțiunea de recrutare a aderenților din massa mare a poporului, care se închină lui Dumnezeu în sfânta biserică ortodoxă. În lucrarea lor sectanții contează mult pe ignoranța în cele religioase a poporului nostru din toate straturile sociale.

Pentru a preîntâmpina asalturile, cari deja s'au pornit împotriva bisericii, clerului ortodox i se impune mai mult ca până acum o lucrare energetică, sistematică, migăloasă și stăruitoare de a învăța pe credincioși adevărurile de temelie ale ortodoxiei. În biserică, în școală, prin case, prin cercuri pastorale, prin școli de catehiare, prin grai și foarte mult printr'o literatură substanțială și populară. Paralel cu această operă de catehizare se mai cuvine cu iubire, cu puterea darului să readucem la sânul bisericii victimele cari au căzut de sub aripa ei ocrotitoare.

Pornind mai cu temelie această muncă noi știm că necazuri multe vom întâmpina, dar știm bine că biserica nu va pieri, fiindcă Intemeietorul și veșnicul ei Conducător va fi cu noi până la sfârșitul veacurilor. Dar și noi trebuie să dovedim în fața lui Dumnezeu și a posterității că preoțimea acestui veac apocaliptic n'a fost mai prejos nici față de măreția misiunii, nici față de martiriul înaintașilor, cari ne-au lăsat caldă vatra legii strămoșești.

Prețuim cum se cuvine și suntem mulțumitori statului pentru binevoitoarea lui ținută față de noi, dar ca misionari vorbind, noi nu trebuie să ne amăgim în nelucrare, ci dimpotrivă să folosim această bunăvoință, bizuindu-ne numai pe propriile noastre forțe. Va fi necesară o revizuire și o reorganizare a lucrului misionar, adaptat la nevoile și la mentalitatea timpului. Fiindcă este știut că adevărurile nemuritoare ale creștinismului s'au răspândit în diferite chipuri în cursul veacurilor.

Mai întâi să nu fim nepăsători de darul care este întru noi și să ne aducem pururea aminte că din mâinile noastre vor fi cerute sufletele păstoriților noștri. În fața grelelor situațiuni cari ne stau înaintea, se cade să căutăm și să găsim mijloacele necesare cari să înlesnească și asigure succesul misiunii.

Factorul moral, ca în orice luptă, are importanță capitală. În afară de conștiința că slujim lui Dumnezeu, noi ne vom simți cu avântul și cu puterile sporite când vom fi încredințați că ochiul părintesc al episcopului ne urmărește cu dragoste, neconținut și pretutindeni, pe toți laolaltă și pe fiecare în parte. Cunoaștem chiriarhi cari fără preget vizitează eparhiile în lung și în lat, slujind în soboare impresionante, încurajând pe preoți și sfințind pe credincioși. Sunt iarăș ierarhi, cari fiind la timp și cinstiți informați, obișnuiesc să cheme la dânsii, pentru îmbărbătare, pe câte unul din preoții lucrători în cele mai îndepărtate posturi ale frontului misionar, care își face lucrul evanghelistului în tăcere și cu râvnă.

Continuare în pagina 10.

UN MOMENT ISTORIC

In ziua de 29 Mai a. c. a intrat in țară, prin punctul de frontieră Ungheni **INALT PREA FERICITUL ALEXEI, PATRIĂRHUL MOSCOVEI** și al întregii **RUSII**.

La Ungheni se afla, în întâmpinare, o parte din delegația plecată din Capitală, formată din reprezentanți ai Bisericii Române, ai Ambasadei Sovietice și ai Ministerului Cultelor, în frunte cu: **P. S. Episcopul dr. Nicolae al Oradiei, P. S. Episcopul Iosif al Argeșului, S. A. Dangulov, Consilier al Ambasadei Sovietice, N. P. Feodorov, prim secretar de Am-**

I. P. S. S. ALEXEI Patriarhul Moscovei.

basadă, preot Grigore Cernăianu, directorul general al Cultelor, preot Gh. Vintilescu, director al cancelariei Sfântului Sinod, și consilier Teodor Iorga dela Președinția Consiliului.

După sosirea trenului special, în gară, membrii delegației au urcat în vagonul salon al **INALT PREA FERICITULUI PATRIARH**, unde se mai aflau în afară de Inalt Prea Sfinția Sa, ceilalți reprezentanți ai Bisericii ruse, cari îl însoțesc în vizita făcută în țara noastră și anume:

I. P. S. S. Mitropolitul Grigorie al Leningradului și Novgorodului, P. S. S. Arhiepiscopul Vitalie de Dimitrovsk, Ștefan Marcov, protoereul

clerului din Moscova, Protoereul Grigorie Razumovschi, arhidiacon Gh. Antonenko, ipodiacon Serghie Colcițski și Chelenik Istomeu Nicolae.

Sau făcut prezentările. Înălțele fețe bisericești au schimbat tradiționala sărutare de frăție și dragoste creștinească.

În gara Iași se aflau în întâmpinare d-nii: Scarlat Huhulescu, secretar general al ministerului cultelor, reprezentând guvernul, I. P. S. S. Mitropolitul Irineu al Moldovei, Iorgu Iordan, ambasadorul României la Moscova, P. S. S. Arhiereu Emilian Antal, Locotenent mitropolit al Bucovinei de Sud, P. S. S. Iustinian, vicarul Mitropoliei Iași, C. Bordeianu, prefectul județului Iași precum și reprezentanți ai organizațiilor locale ale partidelor politice, ai armatei și instituțiilor de cultură, sindicatelor etc.

Coborînd din vagon în gara Iași, INALT PREA FERICITUL PATRIARH ALEXEI și suita sa, au fost întâmpinați de P. S. S. Episcopul dr. Nicolae al Oradiei care le-a urat câteva cuvinte de bun sosît în țara noastră.

Răspunzând INALT PREA FERICITUL PATRIARH ALEXEI a spus următoarele:

Mulțumesc pentru primirea făcută. Sunt foarte fericit că vin în mijlocul clerului ortodox român și sper că la întoarcerea mea la Iași mă voi opri mai mult și voi vizita toate monumentele de artă bisericească de aici.

Doresc ca vizita mea să contribuie la consolidarea legăturilor culturale și religioase dintre Biserica Rusă și Biserica Română.

În numele guvernului a rostit apoi câteva cuvinte de bun sosît d. Scarlat Huhulescu, secretarul general al ministerului cultelor.

În ziua de 30 Maiu, la orele 9.30 a. m. a sosit în Capitală I. P. S. S. PATRIARHUL ALEXEI AL MOSCOVEI, fiind întâmpinat de numeroase personalități în frunte cu I. P. S. S. PATRIARHUL NICODIM și d-nul Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de miniștri. La primirea I. P. S. S. PATRIARH ALEXEI în gara Mogoșoaia, au rostit cuvântări I. P. S. S. PATRIARH NICODIM, d-l Radu Roșculeț, ministrul Cultelor și d-l Dr. Petru Groza președintele Consiliului de miniștri. Tuturor le-a răspuns I. P. S. PATRIARH ALEXEI.

În după amiaza zilei, I. P. S. S. PATRIARH ALEXEI, împreună cu suita, a vizitat pe I. P. S. S. PATRIARH NICODIM al României la reședința patriarhală. A urmat apoi vizita, la castelul Mogoșoaia, unde au fost găzduiți înălții oaspeți ai Bisericii Rusiei, a d-lui Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de miniștri.

În ziua de 31 Maiu, I. P. S. S. PATRIARH ALEXEI, împreună cu suita, însoțit de I. P. S. S. NICODIM, patriarh al României precum și de d-nul prim-ministru Dr. Petru Groza, Gh. Tătărescu vicepreședintele Consiliului de miniștri, Radu Roșculeț, ministrul Cultelor și alte personalități eclesiastice și civile, precum și de reprezentanții diplomației ai U. R. S. S. în România, a vizitat pe MM. LL. REGELE MIHAI I și pe REGINA MAMA ELENA la castelul Peleş delă Sinaia. M. Sa REGELE a oferit un dejun în onoarea înălților oaspeți.

Duminică 1 Iunie 1947 (Duminica Rusaliilor) s'a oficiat în Catedrala Sfintei Patriarhii după slujba Sfintei Liturghii, un Tedeum de către I. P. S. S. ALEXEI, Patriarhul Moscovei; P. S. S. Grigorie, mitropolit al

Leningradului și Novgorodului și P. S. S. Arhiepiscopul Vitalie de Dimitrovsk, din partea Bisericii ruse și I. P. S. S. PATRIARH NICODIM. Slujba religioasă s'a oficiat în limbile română și rusă.

După oficierea serviciului divin, a luat cuvântul I. P. S. S. PATRIARH NICODIM, spunând, printre altele, următoarele:

«De curând, pe sfârșit de toamnă, la Moscova: astăzi, la începutul verii, în Capitala României, ne-am găsit și ne aflăm împreună prăznuind și cu dragoste împreună slujind la Sfântul Altar al Mântuitorului. Implinind astfel, Evanghelia lui Iisus Hristos Dumnezeu și ne rugăm pentru înfrățire și pace.

Pacea și înfrățirea au îndrumat și au mântuit dealungul veacurilor viața străbunilor. Lege sfântă, ele ne-au dat putere, răbdare și bărbăție. Am suferit și multă vitregie și a trebuit să luptăm cu patimi grele, aduse ori stărnite de cei străini de Neam și Lege. Ne gândim, înaltpresfințite la zilele grele petrecute de Prea Fericirea Voastră în Leningradul lovit cu putere și amenințat de pustiere. Ați mângâiat, ați întărit turma și ați luminat calea izbânzii și a dreptății. În zile grele, ați făcut să strălucească crucea Mântuitorului și ați strâns în jurul sfintelor altare suflete entuziaste, cugete convinse și pline de recunoștință.

Am trecut și noi, Preafericite, prin grele încercări. Am înfruntat un războiu necruțător. Ne-am întâmpinat, însă, în ceasuri grele, prietenia și înțelegerea armatei și lumii Sovietice. În numele Bisericii Ortodoxe Române, am binecuvântat, la grea răspântie, acum trei ani de zile, îndreptarea cea nouă dată Țării, de Regele nostru preaiubit, și de cugete românești, dăruite de Dumnezeu cu largă înțelegere și simț politic cuprinzător».

După aceea a vorbit I. P. S. S. PATRIARHUL ALEXEI, spunând:

«Eu sunt fericit în această mare zi a praznicului Sf. Treimi pot să Vă salut pe Sanctitatea Voastră, pe Arhiepiscopii Bisericii Ortodoxe Române, pe membrii Guvernului și reprezentanții Armatei, în această frumoasă Catedrală Patriarhală din Capitala Țării Voastre.

Taina Sf. Treimi este nepătrunsă pentru mintea omenească marginală, dar în puterea acestei taine ne putem contopi prin dragostea întru Hristos independent de rasa sau naționalitatea căreia aparținem.

Iar realizarea acestei iubiri este posibilă mai cu deosebire în cadrul Sf. Bisericii Ortodoxe care este mama ambelor noastre popoare — poporul rus și poporul român. Deaceia acest praznic bisericesc simbolizează adâncu și indisolubila unire între toate popoarele ortodoxe. Tocmai și scopul venirii noastre pe pământul românesc, este cimentarea legăturilor spirituale ale popoarelor și Bisericilor noastre, care dealfel au existat totdeauna între noi.

Pășind pe această luminoasă cale, noi vrem ca toate problemele mari privind întreaga ortodoxie să le soluționăm de acord comun și cu consimțământul capilor Bisericilor naționale ortodoxe.

În acest scop noi vom convoca pentru toamna anului acesta la Moscova, consfătuirea tuturor reprezentanților Bisericilor Ortodoxe, consfătuire la care Vă poftim respectuos să veniți și Sanctitatea Voastră.

Suntem siguri că Prea Fericirea Voastră veți îmbrățișa cu toată dragostea această inițiativă.

Chem deasemenea binecuvântarea Domnului asupra Țării Voastre, asupra clerului și poporului drept credincios român, asupra cetăților și satelor voastre, asupra holdelor, caselor și familiilor Țării Voastre și încă odată Vă zic din tot sufletul la mulți și fericiți ani.

In amintirea vizitei noastre vă rugăm să primiți în dar această sfântă icoană».

I. P. S. PATRIARH ALEXEI al Moscovei oferă o icoană a Maicii Domnului pe care I. P. S. PATRIARH NICODIM o primește cu multă bucurie și mulțumește Prea Fericitului Alexei pentru prea frumosul său gest frățesc.

La ora 13.30 a avut loc în mărița sală de recepție a Palatului Patriarhal, un dejun oferit de I. P. S. S. PATRIARH NICODIM în cinstea Prea Fericitului Patriarh Alexei al Moscovei și a toată Rusia.

Luni 2 Iunie a. c. a avut loc la Palatul Patriarhal din Capitală o consfătuire a reprezentanților Bisericii ortodoxe ruse, în frunte cu PATRIARHUL ALEXEI al Moscovei, cu membrii Sfântului Sinod. conferință prezidată de I. P. S. PATRIARH NICODIM.

Au luat parte d-nii Prim Ministru Dr. Petru Groza, Radu Roșculeț Ministru Cultelor, Mitropolitul Efrem, Episcopii Nicolae Popovici al Oradiei, Iosif al Argeșului, Antim al Buzăului, Emilian Antal Locotenent de mitropolit al Bucovinei, Atanasie locotenent de episcop al Olteniei, Veniamin al Caransebeșului, Chesarie Păunescu al Constanței, prot. Ion Vască secretar general la Culte, preoții Gh. Vintilescu directorului cancelariei Sfântului Sinod, Gr. Cernăianu director general al Cultelor, etc.

I. P. S. PATRIARH ALEXEI a oferit în dar I. P. S. PATRIARH NICODIM un volum închinat în memoria PATRIARHULUI SERGHIE, un album de fotografii din călătoria I. P. S. PATRIARH NICODIM la Moscova și alte volume din viața religioasă de astăzi.

Luând cuvântul, d. Prim-Ministru Dr. Petru Groza a declarat:

«Biserica noastră ortodoxă este vie și puternică pentru că s'a confundat totdeauna cu poporul. Și poporul nostru este treaz și conștient de misiunea lui. Biserica și poporul trăiesc într'o comunitate perfectă și această comunitate tinde spre pace, spre progres. Este obosită de atâta ură și nu mai vrea război. Ruinele acestui război trecut strigă la popoarele ortodoxe să se organizeze pentru a apăra pacea. Și ortodoxiei îi vine în primul rând datoria să se organizeze, să se întărească, pentru a da liniștea trebuitoare poporului.

Am contemplat eri, în icinla Catedralei Patriarhale, scena când I. P. S. PATRIARH ALEXEI s'a întâlnit cu PATRIARHUL NICODIM. Am văzut acolo, în sfântul locaș, o mână frățescă întinsă. Eu nădăduesc și sunt aproape convins că se va răspunde la această mână întinsă.

Vorbește apoi I. P. S. PATRIARH ALEXEI al Moscovei, care a declarat:

«Răspunzând la cuvântul domnului primministru, cu binecuvântarea I. P. S. PATRIARH NICODIM, voi rosti și eu câteva cuvinte. D. prim-ministru, depe înălțimea situației d-sale de mare bărbat de stat și totodată pe baza sentimentului său profund ortodox, ne-a înfățișat această nespus de importantă problemă, care preocupă ortodoxia noastră.

Dar ce este Biserica ortodoxă? Ea nu este altceva decât o credință

vie care înflorește în sufletul poporului. Noi trebuie să fim conștienți de marele adevăr că Biserica ortodoxă este puternică. Deaceia, unirea acestor biserici răslețite va forma fără îndoială un front de neînvinș de nimeni. Și dacă toate aceste biserici vor merge pe același drum și pe aceeași cale luminoasă, atunci noi vom putea zăgăzui alte pericole. Frontul acesta ortodox va avea ca scop lupta împotriva oricăror acțiuni ostile. Până acum noi nu ne dădeam seama ce mari pericole ne stau în cale. Nu înțelegem că aceste primejdii pot provoca un nou război, poate mai mare ca cel prin care am trecut.

Ceea ce ne-a vorbit d. prim-ministru ne-a arătat clar că frontul ortodoxiei este o necesitate pe care trebuie să o realizăm.

Eu cred că Bisericile ortodoxe autocefale vor învinge toate grăunțele și își vor trimite reprezentanții la Moscova la congresul ortodox de acolo. Sper că bunul Dumnezeu va binecuvânta lucrările celui congres și vom învinge toate pericolele care ne stau în față. Dar pentru ca conferința de la Moscova să aibă succesul dorit trebuie să studiem problemele și să le cercetăm din vreme. Și ducă vom face acest lucru cu toată seriozitatea, Dumnezeu va binecuvânta lucrarea noastră. Atunci în locul bisericilor răslețite vom avea o Biserică ortodoxă ecumenică și vie. Suntem datori cu toții ca prin rugăciuni să cerem celui Atotputernic ca lucrul nostru să reușească.

A luat apoi cuvântul I. P. S. PATRIARH NICODIM care a declarat: Eu multe lucruri nu am de spus decât că azi am asistat la o strălucită lecție, de care suntem datori să luăm seama. Și vom fi siguri de izbândă când vom lupta umăr la umăr împotriva oricărui vrășmaș. Dumnezeu să binecuvânteze lucrul nostru.

Adresându-se I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei, d. ministru Roșculeț a declarat:

«Vizita Prea Fericirii Voastre marchează pentru noi cel mai important eveniment. Ea marchează înfrățirea și gândul de unitate care trebuie să ne unime. Situându-mă pe liniile largi și clare ale d-ului prim-ministru, să-mi dați voie să arăt că rolul Bisericii poate fi așezat pe două planuri:

1. Plan internațional nezdruincinat de înfrânarea tuturor pornirilor care strică buna armonie și pacea. Această reclamă din partea ortodoxiei o unire trinitică;

2. Rolul Bisericii privit pe plan intern.

Războiul sângeros, care a lăsat atâtea urme, a lăsat în același timp urme materiale, dar mai cu seamă urmări morale.

Anunțarea pe care PREA FERICITUL ALEXEI ne-a adus-o asupra conferinței ortodoxe dela Moscova a fost primită cu multă îmbucurare de reprezentanții ortodoxiei noastre, în cap cu I. P. S. PATRIARH NICODIM. Acesta este semnul unirii și al redșteptării.

Pentru a răspunde acestei înalte chemări cred că este necesar ca să fie delegați reprezentanții care vor lua parte la conferința dela Moscova. Cu aceste sentimente, eu urez și sunt convins că această conferință dela Moscova va da rezultate, care sunt așteptate pentru binele țării și al păcii.

În după masa zilei de 2 Iunie, I. P. S. PATRIARH ALEXEI a făcut o vizită la Curtea de Argeș.

Reintors în Capitală, seara a avut loc, în Saloanele Cercului Militar, un dîneu oferit de Guvern în onoarea I. P. S. PATRIARH ALEXEI.

În ziua de 3 Iunie, I. P. S. PATRIARH ALEXEI a plecat la Cluj, unde a sosit Miercuri dimineața, 4 Iunie. După Tedeumul oficial în Catedrală, I. P. S. Patriarh a vizitat palatul episcopal, din Cluj, luând contact cu reprezentanții autorităților și cultelor.

Joi, 5 Iunie I. P. S. PATRIARH ALEXEI a vizitat Sibiu.

Vineri, 6 Iunie a. c., I. P. S. PATRIARH ALEXEI și suita, a sosit la Timișoara, însoțit de d-nii Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de miniștri, Raău Roșculeț, ministrul Cultelor, precum și de PP. SS. Lor Nicolae Popovici al Orădiei, Iosif Gafton al Argeșului și de pâr. Gh. Vintilescu, directorul Sf. Sîmă, Liviu Stan și Sp. Căndea, consilieri la Ministerul Cultelor.

IN MOLDOVA

Dela Roman până la Mănăstirea Neamț, satele au ieșit întru întâmpinarea Patriarhului Moscovei la poarta țarinei cu prapurele și crucea, iar cortegiul patriarhal a trecut printr'o ploaie de flori. La răscrucile de drumuri, popor din sate îndepărtate așteaptă în genunchi trecerea cortegiului de mașini care-l transportă pe Patriarhul Moscovei și suita sa spre Neamț. Țăranii de peogoare, își lasă grapele și se închină cu acea smerenie curată a moldoveanului. O constatare recunoscută de mulți, arată că pe aceste plaiuri moldovene, poporul este mai credincios ca în orice parte a țării. De aceia și vizita Patriarhului Moscovei a produs manifestări cu caracter de procesiune. Am văzut pe marginea unui ogor, aproape de Moțca, o scenă impresionantă: O femeie și-a lăsat prașila și punându-și în genunchi cei doi copilași pe malul șanțului dela șosea, se ruga cu evlavie.

La Tg. Neamț drumul era bătut de flori, iar zaplazurile, cerdacurile și balcoanele împodobite cu frumoase covoare nemțene. Când am văzut această impunătoare manifestare a nemțenilor pentru Patriarhul Moscovei, mi-am amintit de o altă manifestare a acestor minunați moldoveni din urmă cu 12 ani, cu prilejul alegerii de mitropolit al Moldovei al Vlădicăi Nicodim dela Mănăstirea Neamț. Nemțenii erau obișnuiți și îndrăgiți de Vlădica lor ca și de codrii și de Ceahlăul lor. Acest fapt m'a făcut atunci să scriu că două înălțimi ale Moldovei: una a naturii — Ceahlăul, și alta a spiritului — Nicodim. Cortegiul a trecut pe calea care, altă dată, se retrăgea din luptă Ștefan spre cetatea lui cuibărită pe o stâncă pe muntele din spatele târgului. Din mașina Sa, I. P. S. Patriarh Alexei întinde mâna spre ruinele cetății Neamțului, iar d. ministru Radu Roșculeț, care-l însoțește în călătorie sa îl lămurește asupra storicului acestei vestite cetăți de luptă și de apărare a lui Ștefan cel Mare — atlet al creștinismului.

LA MANASTIRE...

Cortegul Patriarhului Alexei trece pe podul Magherniței și se oprește pe platoul din fața mănăstirii, unde întregul sobor în frunte cu I. P. S. Patriarh Nicodim îl întâmpină pe Patriarhul Moscovei. Părintele arhi-

mandrit Melchisedec, starețul mănăstirii, îi întinde cu smerenie evanghelia s'o sărute și apoi cei doi Patriarhi se îmbrățișează în poarta mănăstirii.

Citesc pe chipul Patriarhului Alexei impresia puterincă de care este stăpânit. Iar Patriarhul Nicodim, la fel de impresionat, că primește oaspetele în această cetate a monahismului ortodox, a cărui măreție se datorește în mare parte vredniciei sale.

Din pridvorul palatului de reședință al I. P. S. Nicodim, Patriarhul Moscovei privește cu nesaț panorama mănăstirii și îi citesc deslușit în ochii blânzi, încântarea desfătării sufletești... Alături, Patriarhul Nicodim îi arată Seminarul, liveile nesfârșite, Braniștea, codrii și munții. Câtă muncă, câtă osteneală de zi și noapte n'a trudit aici cărturarul și marele gospodar Vlădică Nicodim. Și Patriarhului Nicodim îi citesc în ochi, nu mândria, ci mulțumirea sufletească de a înfățișa Inaltului oaspe, rodul bogat al muncii unei vieți închinată oamenilor și lui Dumnezeu... În amintirea Sa din biserică —, I. P. S. Patriarh Nicodim a amintit despre trecerea fericită a noului călugăr rus Paisie Valicicovschi care s'a așezat la Neamțu cu ucenicii săi și a teminicit viață călugărească ortodoxă în inima Moldovei

• Și călugărismul teminicit de Paisie a fost exemplu de viață monahicească pentru multe generații de slujitori ai mănăstirilor. Datorită vredniciei și smereniei sale și azi se păstrează în chip scump amintirea lui Paisie la Neamțu, unde-i hodinesc rămășițele pământești.

Călugării și frații Neamțului i-au aprins o candelă la mormânt, care nu s'a stins de decenii, iar atunci când intră în biserică ei se pleacă smeriți în fața mormântului, marelui călugăr Paisie.

Spiritul paisian a fost atât de puternic încât și azi el pulsează în voevodala Mănăstire a Neamțului. Asta dovedește cu prisosință că monahismul ortodox românesc a avut mult de câștigat prin vrednicia lui Paisie și-i păstrează numai recunoștință.

În răspunsul Său, I. P. S. Patriarh Alexei a declarat că n'a venit la Neamț ca un vizitator ales și de samă, — ci ca un smerit pelerin care pășește în vestita Mănăstire pentru a se ruga cu evlavie la mormântul lui Paisie Volecicovschi.

Apoi după ce a vizitat Suceava, M-rea Sucevița și Rădăuții Bucovinei, I. P. S. Patriarh Alexei a coborât spre Iași, unde s'a închinat la moaștele Sf. Parascheva și apoi spre seara zilei de 11 Iunie a fost condus la graniță părăsind cu mult regret și cu frumoase amintiri țara noastră.

Probleme misionare actuale.

Urmare din pag. 2-a

Acest fel de arhipăstorire dă misiunii un impuls neprețuit. Dar sunt pe aiurea și numeroși preoți, cari cu adevărată lepădare de sine înfruntă, fără crezământ, nu numai lipsurile, dar și vexașiunile de tot felul, uitați de toți și neștiuți decât de Mai marele Păstorilor. Ei poartă fără vina ponosul unor legende și prejudecăți perfide. Singura lor ripostă este bunătațe, munca și răbdarea. Pentru a valorifica în folosul misiunii virtuțile unor astfel de preoți vom înfățișa mai jos câteva păreri și sugestii.

Sunt parohii bănuite de indiferentism, de secte, sau cu enoriași puțini și săraci. Intr'o astfel de parohie vine preot nou și bun, își începe munca aspră cu avânt și cu desinteresare. Roadele duhovnicești vin anevoie. Dar sărăcia vine repede și descurajatoare. De multe ori preotul cade învins de nevoi și se mistue în lumea timpului, slujind fără suflet și mâncând pâine nu dela altar. In cele mai multe cazuri un astfel de preot, luptând cu nădejde scăzută, pune gând pe transferare. Pleacă și vine altul cu care se petrece la fel. Cazuri de acest fel pot fi multe într'o eparhie. De o asemenea stare biserica se resimte, fiindcă acțiunea misionară este deficitară și răul se întinde.

Indreptare și progres spiritual nu se pot obține decât consolidând din afară poziția ingrată a preotului, spre a-l pune în condițiuni prielnice de muncă. In vederea aceasta conducerea eparhială, cunoscătoare în amănunt a stărilor din fiecare parohie, va trebui să pună gratuit la îndemâna preotului toată literatura de care are nevoie. Atât pentru cultivarea lui, cât și pentru lumnarea și moralizarea poporenilor. Și numai atât nu este de ajuns. Personalitatea preotului trebuie susținută în toate laturile ei. Sunt eparhii cari și-au creat venituri, sau au primit legate și donațiuni productive, cu universală și exclusivă destinație a promovării vieții religioase obștești. Asemenea eparhii, având o evidență corect întocmită, cu o diagramă indicatoare atât a situației personale a preoților (capacitatea pastorală și stare materială), cât și a cerințelor religioase din parohii, vor ști unde trebuie pus umărul pentru susținerea muncii misioare. Preoților indicați li s'ar trimite din timp în timp câte un salariu suplimentar, nu simbolic, ci ajutor simțitor. Intreținerea unui copil în școală, un pachet cu cărți, un rând de veșminte sacre, abonamente la reviste bune sunt atâtea forme cu care biserica ajutând pe preoții săi își va susține mareața sa operă de aducerea sufletelor la Dumnezeu. Pentru aceasta va fi nevoie ca la centrele eparhiale, peste tot, secția culturală să-și ia efectiv dominanța, polarizând spre sine lucrările administrative și economice, ai căror conducători de fapt nu slujesc alta decât aceeaș cauză sfântă a misionarismului evanghelic. Un preot astfel susținut va face față onorabil situației și nu va mai fi mereu cu gândul la plecare. El își va face un plan propriu de lucrare pastorală, pe care îl va executa cu hotărîre și entuziasm sub ochiul îndrumător și ocrotitor al cărmuirii. In felul acesta munca în parohie, unitară și continuă, va duce misiunea la succes și preotul va fi iubit ascultat și respectat, ca un părinte demn, nemiluit și deci neumilit.

Promovarea preoților cu merite excepționale la parohii râvnite de

mulți, sau în posturi administrative să se facă după criteriul absolut al meritului și după metoda demnă și elegantă a chemării sau, în orice caz, transferările prin examen sever. Este de preferat sistemul academic al chemării celui mai vrednic, fiindcă este știut că preoții cei mai buni sunt prea modești, nu se îndeasă și nu-și fac loc cu coatele, ei preferă să intre pe ușă, nu pe fereastră. Mulți preoți țin în nelucrare însuși și daruri alese, fiindcă nimeni nu-i ia de mână să-i pună unde ar putea sluji biserica cu mai mult spor. Este dezolantă și degradantă priveliștea când mulți, pentru a se ridica înfruntă omenia și buna rânduială, apelând la puteri din afara bisericii. Ei produc chiriarhilor mâhnire și amărăciuni, iar celor meritoși desgust și reseninare. Unii ca aceștia, înfrângând autoritatea, ajută la slăbirea instituției și dau apa la moara cui nu trebuie.

Preotul vrednic trebuie remarcat și încurajat. Nu numai pentru a satisface dreptatea, ci mai ales ca un postulat de pedagogie misionară, lămurit formulat de sfântul apostol Pavel în prima lui scrisoare către către Timotei (5, 17). Iar preoții cari ar lua în deșert sfințenia cinului, ca vițioși, sau nepăsători să fie reprimați cu ultima severitate. Dacă într-o parohie cu preot necorespunzător se mai trimite încă unul, nu se rezolvă nimic. Dimpotrivă. În parohiile unde s'a procedat așa, pentru rațiuni de carență pastorală, vieța religioasă este deficitară, mai ales la sate. Nu exemplificăm și nu explicăm; aceasta este realitatea în majoritatea cazurilor. La o parohie bună este de ajuns un preot bun. Când o parohie a devenit prea mare, ea se va scinda și cea nouă își va avea biserica și preotul ei. Slujitorul care nu poate face față și va pierde mereu din credincioși e mai bine să fie luat, mutat și înlocuit cu altul mai înzestrat, mai zelos și mai pregătit.

Toată atențiunea trebuie îndreptată spre parohie. Ea este temelul dezvoltării vieții religioase. Nu este de ajuns ca preoții să fie selecționați după merit, mai este nevoie ca ei să fie așezați în parohii în care capacitatea și aptitudinile lor să corespundă nevoilor reale locale. Iar la vremea când cineva va voi să prețuiască vrednicia unui preot, tot parohia va spune în ce măsură păstorul ei a condus-o spre limanul mântuirii. Ci taina succesului misionar o va desluși preotul osârduitor în cuvintele dumnezeescului Pavel, care întru acest chip glăsuiește: «Fiecare preot stă în fiecare zi la slujbă». (Evrei 10, 11).

Preotul GH. C. DICULESCU

Cum să facem rugăciunea în vreme de secetă și de foamete ?

Este una din problemele pastorale care anul trecut a preocupat mai ales preoțimea din ținuturile însecetate și care stăruie să preocupe și anul acesta.

Cum facem însă această rugăciune și când? Unii o facem în timp de Duminici și alte sărbători, odată cu Sf. Liturghie.

alții o facem în zilele de lucru ale săptămânii fără sf. Liturghie, mergând în procesiune într'o parte din ogoarele comunii unde citește canonul respectiv, săvârșește sfințirea apei celei mici, și apoi citește rugăciunile din Molitfelnic. Alții fac sf. Liturghie și în aceste zile de lucru. În sfârșit fiecare facem într'un fel sau altul, nu toți la fel.

Intrebarea este: cum trebuie făcută această rugăciune pentru ca să atragă cu adevărat mila lui Dumnezeu asupra acelorora pē care o cer? După a mea umilă părere ar trebui să se facă așa:

Să se arate poporului cu Sf. Scriptură în mână că seceta și foamea sunt pedepse pe cari Dumnezeu le-a dat și le dă omenirii pentru neascultarea și îndepărtarea ei de poruncile Sale și de biserica Sa. Să i se citească de pildă: (Deut. cap. 28-15-45) și mai ales: «Dacă nu vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate poruncile și toate legile lui, vei fi blestemat în cetate și vei fi blestemat în câmp. Cerul de deasupra capului tău va fi de aramă și pământul sub tine va fi de fier. Voi trimite țării tale în loc de ploaie praf și pulbere. Vei semăna multă sămânță pe câmpul tău și vei strânge puțin căci o vor mânca toate lăcustele. Vei sădi vii și le vei lucra dar vin nu vei bea» etc. (Amos cap. 4-1-10). «Eu din partea mea v'am trimis foametea în toate cetățile voastre și lipsa de pâine în toate locuințele voastre. N'am vrut să vă dau ploaie când mai erau încă trei luni până la secerat, am dat ploaie peste o cetate și n'am dat ploaie peste altă cetate... v'am lovit cu tăciune și rugină în grâu, grădinile voastre le-a mâncat omizile». (Hagheu 1-11-2-15-18) în care se arată că poporul a fost pedepsit cu foame și secetă din cauza nepăsării lui față de Casa Domnului — biserică (I Impărați cap. 17 și 18), în care se arată că sf. proroc Ilie a pedepsit pe poporul Ebreu cu secetă de trei ani și șase luni ca pedeapsă din partea lui Dumnezeu pentru păcatele făcute. Poporul fiind convins de aceasta va lua parte cu toată credința la această rugăciune când se va face.

Această rugăciune trebuie însoțită neapărat de Sf. Liturghie. Să se officieze Sf. Liturghie întâi, adăugându-se ecteniile respective apoi canonul și rugăciunile se pot citi în sf. biserică ori pe o parte din ogoarele comunii unde se merge în procesiune cu poporul.

Cred că este bine ca Sf. Liturghie și această rugăciune

să se facă într'una din zilele de lucru ale săptămânii — Miercuri sau Vineri — Dece? Clerul și poporul trebuie să facă, cât mai multe sacrificii pentru aceasta. Să-și întrerupă lucrul să lase alte interese pe cari le are.

Și mai cred că această rugăciune să fie însoțită de mărturisirea păcatelor și post — post complet — dela pruncii de sân până la cel mai bătrân om. Pentru prunci până după terminarea Sf. Liturghii și rugăciuni—ora 12—iar pentru cei dela 10 ani în sus toată ziua.

La acest post să fie puse neapărat animalele și pasărilor de ori ce fel din gospodăria omului, dacă nu toată ziua cel puțin până la ora 12. Pe ce ne bazăm când cerem aceasta? Sf. Scriptură ne arată că poporul Ebreu s'a apropiat de Dumnezeu și a scăpat de pedeapsă pe lângă rugăciune și prin post. (II Cron 20,3-10). Altă dată la post au fost chemate și pruncii de sân, chiar mirele și mireasa au fost siliți să ieasă din camera munții lor. (Ioel 2-15-17). Cetatea Ninive a scăpat de pedeapsa dumnezeiască, a atras mila lui Dumnezeu asupra ei prin rugăciune și post la cari s'au supus dela Împărat până la ultimul om, cât și vitele. (Ioan 3-5-10). Locuitorii acestei cetăți sunt dați pildă și de Mântuitorul față de Farisei și Cărturari. (Matei 12-40-41).

Porunca VII-a a bisericii spune: «să ținem posturile și rugăciunile rânduite în deosebi de mitropolitul sau episcopul locului». Timpul de secetă și foamete de anul trecut pentru unele părți ale țării cel care stăruiește la fel până acum este cel mai potrivit pentru a se supune la post și rugăciune întreg poporul român sau numai cel lovit cu această pedeapsă la care să ia parte dela cel mai mic până la cel mai mare — clerul și poporul — precum vitele și pasărilor de pe lângă gospodăria omului.

În bună parte pentru această pedeapsă suntem vinovați și noi clerul. De ce? Nu mai îndemnăm și nu mai învățăm poporul — ca lucrul său, de orice fel, lucrul ogorului, grădinii și viei să-l înceapă cu rugăciuni și să nu intre ca să-i culeagă roadele fără rugăciuni, așa cum făceau strămoșii noștri cu preoții lor. Rugăciunile pentru acestea stau în molitfelnic neatinse de ochii noștri și nerostite de gura noastră. În mijlocul ogoarelor noastre nu se mai ridică nicio troiță, nici-o sf. Cruce, și nu se mai așează nici-o sf. Icoană. Cele ridicate de strămoșii noștri se năruie în fața noastră nepăsătoare a clerului și poporului de azi.

Bisericile în timp de sărbătoare ni sunt aproape goale. Lăsam să creadă acest popor dela țară că dacă dau năvală cu toții numai la rugăciunea de ploaie dintr'o zi, și pe cei de sus la Te-Deumuri și alte ocazii oficiale și-au făcut din plin datoria de creștini.

Mi-am permis ca asupra acestei probleme să-mi dau aceste păreri cari nu sunt ale mele personale întrucât sunt scoase din isvorul isvoarelor, Sf. Scriptură.

Pr. I. OPORAN

CRONICA EXTERNĂ

OPERA MIȘIONARĂ PE LÂNGĂ PATRIARHIA DIN MOSCOVA.

Patriarhia Moscovei din nou dă o atenție mai concentrată operilor sale misionare întâi în interiorul U. R. S. S-lui și apoi și în afara lui. Biserica Rusă dintre toate bisericile ortodoxe desfășoară un misionarism propriu atât în năuntru Rusiei printre diferitele popoare Persane și Mahomedane cât și în afara Rusiei și în special în părțile Asiatice vecine. În momentul de față viața bisericească în Rusia fiind pusă în condițiuni favorabile, o serie de probleme principale își așteaptă rezolvarea ca și în domeniul misionarismului, prin organizarea de comunități religioase în diferitele republici sovietice în care majoritatea populației nu este creștină sau nu este ortodoxă.

După o informație a unei reviste engleze: Organ al Asociației Anglo-Ortodoxe în Anglia». Sf. Sinod al Patriarhiei din Moscova și-a constituit chiar un așa zis «Comitet misionar. În prezent se dă o deosebită grijă operei misionare în toată biserica rusească pentru întărirea și consolidarea ortodoxiei în toate republicile sovietice, precum și în ținuturile anexate Ucraniene din Polonia și Ungaria. Patriarhia din Moscova a dat și dă o deosebită atenție ortodoxismului în Japonia și s'a cerut să se trimită și acolo Episcop. (Protoiereu St. Tancov din revista Bisericii Burgare Târcove Vesnik Nr. 20-21).

CORURI PREOȚEȘTI ÎN BULGARIA.

În unele orașe Eparhiale s'au alcătuit coruri preoțești care desfășoară o activitate religioasă muzicală foarte vie. Iau parte la slujbe bisericești mai importante, dau concerte la toate ma-

nifestările culturale și bisericești. Corul preoțesc din Orașul Târnova, condus de preotul, T. Kolev a făcut un mare turneu anul trecut prin satele mai mari ale Eparhiei rostindu-se și cuvântări adecuate. Corul preoțesc din Plovdiv dirijat de Protoiereul Dumitru Constantinof, care este în momentul de față cel mai bun cor preoțesc, a dat concerte strălucite în diferite orașe ale Bulgariei. Și corul preoțesc al Orașului Sofia temeinic pregătit este gata de vizită în diferite orașe ale țării. (Din revista Târcoven Vesnik Nr. 20-21).

POȘTA REDACȚIEI

Preotul Ilie Dumitru din Ploești, ne-a trimis un articol «Asaltul sectelor religioase», în care foarte îngrijorat arată atacul ce-l dau sectele religioase în mijlocul poporului și se întreabă în ce măsură Sf. Mitropolie are cunoștință de ravagiile pe care la fac azi sectele religioase, ce măsuri se va fi gândit să aplice și să se sune «alarma centrală».

Înțelegem toată îngrijorarea părintelui I. Dumitru, dar ne miră faptul că Sf. Sa mai stă la îndoială că aci Iă Sf. Arhiepiscopie nu s'ar cunoaște această stare de fapte și că nu s'au luat măsuri. Aceste secte dintre care unele au luat titlul de «Cult» activează în baza legii de libertate religioasă și ca atare nu sunt alte măsuri în ce privește Biserica noastră ortodoxă de cât o propagandă și contra propagandă dusă pe aceiaș cale și cu aceleași mijloace pe cari le folosesc propagandiștii acestor secte.

Noi credem că în fruntea acestei propagande, cu deplin succes, nu poate sta de cât una singură: preotul, față de enoriașii lui atât în biserică cât-și în afară de biserică, să fie cu adevărat preot. Să recunoaștem că mulți dintre noi (un adevărat trist) au dat prilej ca acești sectari să aibă în activitatea lor un deplin succes. Lipsă de activitate a unora, certuri cu ceilalți slujitori ai Altarului, a altora și, în sfârșit, nenorocitul mercantilism al unora dintre frați, au fost atâtea și atâtea prilejuri de pătrundere a acestor sectari.

La Sf. Mitropolie stau neluate în seamă de unii dintre frații preoți programe bine întocmite ca rezultate atâtor experiențe iar în Cancelaria Secției Culturale zac neridicate mii de foi de

propagandă. Demascarea sectarilor, cum spune părintele Ilie Dumitru, nu se poate face de cât prin entuziasmul preotului curat și sincer, în activitatea lui misionară stând cu aceleași arme în mână: Sf. Scriptură și foile de propagandă religioasă, vizitând acasă pe enoriași și convingându-i cu aceeași stăruință cu care lucrează predicatorii acestor secte.

Pr. C. Popescu-Gratia, Articolul «Numiri de cântăreți» fiind propriu zis un deziderat l-am trimis la secția A-tivă pentru informarea și eventual să fie însușit de cons. eparhial respectiv.

Articolul «Cărți de predici» este în fond o propunere, dar față de mijloacele noastre pentru tipărire foarte greu de realizat în timpurile de azi; parohiile nu-și achită nici abonamentul la revistă oficială. Propunerea fiind bună noi ne-o însușim în programul de activitate al cercurilor pastorale.

PARTEA OFICIALĂ

Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor a fost vestită din mai multe părți, că o seamă de oameni umblă prin parohii împărțind tot felul de cărți, din care unele, păgubitoare sufletelor enoriașilor și atâta pe credincioșii ortodocși la neascultare față de organele bisericii străbune, îndemnându-i să lepede credința moșilor și strămoșilor lor.

Deaceia, fiecare C. Preot este îndatorat să vegheze în parohia sa următoarele:

1. Să indentifice toate persoanele — în trecere sau locuind în parohie — ce se ocupă cu colportajul, cercetându-le dacă au sau nu asupra lor autorizația valabilă a Sf. Sinod;

2. Colportorii în rânduială au menirea numai să colporteze cărți religioase și obiecte bisericesti și n'au încuviințarea de a ține cuvântări și predici;

3. Cunoscut fiind că haina clericală este îndreptățită a fi purtată numai de către clerul sfințit, toți C. Preoți vor sesiza organele polițienesti pentru a lua măsuri împotriva acelor hireteziți și găsiți că vagabondează prin sate și gări, făcând colportaj în haină clericală, ca unii ce n'au dreptul de a purta această haină, chiar dacă ar dovedi că sunt hireteziți ipodiaconi ceteți etc...

Cu arhieresti binecuvântări.

† VENIAMIN